

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Primljeno: 26-03-2019		
Prilog	Naposredno	Poštom
Klasa: UP/II-034-02/18-01/157		
Ur. broj: 383-01/19-D		

Poslovni broj: UsII-117/19-11

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
I
R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Arme Vagner Popović, predsjednice vijeća, Ane Berlengi Fellner i Mirjane Čačić, te više sudske savjetnice Ljerke Morović Pavić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja aiKATE d.o.o. Zagreb, Gradišće 5., kojeg zastupa punomoćnica Una Zečević Šeparović, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Zečević i dr., Zagreb, Selska cesta 3/1, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43/IV, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj dana 6. ožujka 2019.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/18-01/157, urbroj: 354-01/18-8 od 4. travnja 2018.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova spora.

riješio je

Prijedlog tužitelja za odgovnim učinkom tužbe se odbija.

Obrazloženje

Tužitelj je dana 22. svibnja 2018., podnio Sudu tužbu radi poništenja rješenja tuženika, klasa: UP/II-034-02/18-01/157, urbroj: 354-01/18-8 od 4. travnja 2018.

Sud je rješenjem, poslovni broj UsII-193/18 od 23. svibnja 2018., zastao s postupkom u ovom upravnom sporu u vezi s pokretanjem postupka ocjene suglasnosti Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“, broj: 120/16.) s Ustavom Republike Hrvatske.

Nakon što je Ustavni sud Republike Hrvatske donio odluku u tom predmetu, stekli su se uvjeti za rješavanje ove upravne stvari.

Osporenim rješenjem tuženika odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja na odluku o odabiru, klasa: 344-01/17-01/12, urbroj: 344-76/1-18 od 14. veljače 2018., kojim je odabrana ponuda ponuditelja IT Jedan d.o.o. Zagreb, u otvorenom postupku javne nabave broj objave 2017/S 0F2-0022425 radi nabave usluge masovnog slanja SMS poruka.

Tužitelj u tužbi protiv osporenog rješenja navodi da je opis predmeta nabave usluga masovnog slanja SMS poruka putem GSM mreže i Viber Service Messages poruka. Ističe da

se infrastruktura za masovno slanje i primanje Viber poruka može osigurati isključivo preko ovlaštenih partnera tvrtke Viber, pa kako su naručitelj kao i tuženik utvrdili da je odabrani ponuditelj dostavio dokaze isključivo za pružanje SMS poruka a ne i Viber poruka nije jasno na koji način je tuženik došao do utvrđenja da je odabrani ponuditelj ispunio odredbe članka 280. stavak 4., a naručitelj odredbe članka 290. stavak 1. Zakona o javnoj nabavi, te se poziva na obrazloženje tuženika u odluci o poništenju postupka javne nabave, klasa: 344-01/17-01/12, urbroj: 344-76/1-17-8 od 15. prosinca 2017. Smatra da je naručitelj mogao i morao tražiti od odabranog ponuditelja dokaz da ispunjava tehničke uvjete za osiguranjem masovnog slanja poruka preko Viber servisa, jer odabrani ponuditelj ne može samostalno izvršiti uslugu koja je predmet javne nabave. Odabrani ponuditelj nije u SPD obrascu naveo podugovaratelja, te je pod t. 10- gospodarski subjekt možda namjerava dati u podugovor slijedeći dio ugovora odabrani ponuditelj upisao 0% što znači da u cijeni koju je naveo za predmet ove nabave nije iskazan udio rada ili sposobnost nekog drugog gospodarskog subjekta. U odnosu na obrazloženje tuženika u vezi iznimno niske cijene ponude odabranog ponuditelja poziva se na stavak 2. članka 22. Pravilnika o dokumentaciji o nabavi te ponudi u postupcima javne nabave, te smatra da je naručitelj imao razloga postupiti sukladno članku 289. stavak 1. Zakona o javnoj nabavi. Ističe da je objašnjenje vezano za troškovnik odabranog ponuditelja da se naznaka 0,00 kn u pojedinoj stavci troškovnika znači da su takve stavke već uračunate u ukupnu cijenu, odabrani ponuditelj dao tek u žalbenom postupku te smatra da je naručitelj opet propustio primijeniti odredbe Zakona o javnoj nabavi i tražiti objašnjenje tako ispunjenog cjenika. Oспорava obrazloženje tuženika vezano za odredbu članka 198. Zakona o javnoj nabavi koja daje naručitelju mogućnost istraživanja tržišta, a radi postupanja sukladno članku 4. stavak 3. Zakona. Ističe da je tuženik pogrešno primijenio materijalno pravo jer da je tužitelj u žalbenom postupku dokazao na strani odabranog ponuditelja profesionalni propust zbog kojeg da je morao biti isključen iz predmetnog postupka javne nabave odlukama HAKOM-a, te da se pri ocjeni težine profesionalnog propusta naručitelj morao osloniti na svoju procjenu postojanja istog. Predlaže da Sud poništi rješenje tuženika i odluku o odabiru te traži troškove spora.

Također predlaže da Sud sukladno odredbi članka 26. stavak 2. Zakona o upravnim sporovima donese odluku o odgodnom učinku tužbe.

U odgovoru na tužbu, tuženik navodi da tužitelj u tužbi ponavlja navode koje je isticao kao žalbene navode u žalbenom postupku pred tuženikom te da ostaje kod obrazloženja rješenja kao svog odgovora na tužbu u kojem je detaljno u odnosu na svaki žalbeni navod pojedinačno izneseno utvrđeno činjenično stanje i mjerodavno pravo koje je primijenjeno. Predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan. Također ističe da je prijedlog tužitelja za odgodnim učinkom tužbe neosnovan jer da nisu kumulativno ispunjene pretpostavke iz članka 26. Zakona o upravnim sporovima. Tužitelj ničim nije dokazao da bi mu nastala šteta koja bi se mogla teško popraviti. Čak i ako bi eventualno i postojala opasnost od nastanka takve štete radilo bi se o materijalnoj šteti koja nije teško nadoknativa jer za naknadu takve štete postoje sudski mehanizmi. Također ističe da je tužiteljev prijedlog bespredmetan jer Sud o tom prijedlogu neće odlučivati jer je rješenje od 23. svibnja 2018., odredio zastoj postupka uslijed kojeg sud ne poduzima postupovne radnje.

Zainteresirana osoba, Hrvatski zavod za zapošljavanje u odgovoru na tužbu ostaje kod obrazloženje odgovora na žalbu kao svog odgovora na tužbu jer tužitelj u tužbi ponavlja navode kao i u žalbenom postupku. Predlaže da Sud odbije tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Odlučujući o zakonitosti osporenog rješenja u granicama tužbenog zahtjeva, ovaj Sud nalazi da tuženik nije povrijedio zakon time što je žalbu tužitelja protiv odluke o odabiru od 14. veljače 2018., odbio kao neosnovanu jer je za takvu svoju odluku dao valjane, iscrpno i argumentirano obrazložene razloge, utemeljene na podacima sveza spisa i pravilnoj primjeni mjerodavnog materijalnog prava.

Naime, ocjena tuženika da je odabrani ponuditelj postupio sukladno odredbi članka 280. stavak 4. Zakona o javnoj nabavi, a naručitelj u skladu s člankom 290. stavak 1. istog Zakona, temelji na pravilno utvrđenoj činjenici da su tehničkom specifikacijom iz dokumentacije o nabavi propisani tehnički uvjeti koje ponuditelj treba zadovoljiti odnosno osigurati za korištenje infrastrukture, u bitnom, odnosno u točkama 14. i 16. isključivo za slanje SMS poruke, a ne i za slanje Viber poruka, pa stoga naručitelj temeljem odredbe članka 293. navedenog Zakona nije bio ovlašten od odabranog ponuditelja tražiti da dostavi dokaze i u odnosu na usluge slanja i zaprimanja Viber poruka, a niti je ponuditelj bio dužan dostaviti takve dokaze. Naručitelj je u dokumentaciji o nabavi propisao tehničke karakteristike predmeta nabave odnosno minimalne tehničke uvjete koje ponuditelj treba zadovoljiti, a kojima odabrani ponuditelj udovoljava. Nadalje, pravilna je ocjena tuženika vezana za ponuđenu cijenu budući u konkretnom slučaju nisu ispunjeni svi propisani uvjeti iz članka 22. stavak 1. i 2. Pravilnika o dokumentaciji o nabavi te ponudi u postupcima javne nabave koji moraju biti kumulativno ispunjeni da bi naručitelj mogao od ponuditelja zahtijevati objašnjenje ponude. Prema odredbi članka 289. stavak 4. Zakona o javnoj nabavi naručitelj može odbiti ponudu samo ako objašnjenje ili dostavljeni dokazi zadovoljavajuće ne objašnjavaju nisko predloženu razinu cijene ili troškova uzimajući u obzir elemente iz stavka 2. ovog članka, a u konkretnom slučaju naručitelj nije imao elemente za posumnjati u mogućnost odabranog ponuditelja da ugovor izvrši po ponuđenoj cijeni, slijedom čega nema niti povrede ove odredbe Zakona.

Također, naručitelj nije bio u obvezi postupiti sukladno odredbi članka 198. stavak 3. Zakona o javnoj nabavi koja se odnosi na prethodnu analizu tržišta, jer se u konkretnom slučaju radi o postupku javne nabave male vrijednosti pa je i ovaj prigovor neosnovan.

Što se tiče tužbenih navoda da na strani odabranog ponuditelja postoji profesionalni propust iz članka 3. stavak 1. točke 24. Zakona o javnoj nabavi ističe se da nije bilo zakonske osnove za isključenje gospodarskog subjekta temeljem članka 254. stavak 1. točke 3. Zakona o javnoj nabavi koja propisuje da naručitelj može isključiti gospodarskog subjekta iz postupka javne nabave ako može dokazati odgovarajućim sredstvima da je gospodarski subjekt kriv za teški profesionalni propust koji dovodi u pitanje njegov integritet, budući naručitelj dokumentacijom o nabavi nije propisao i fakultativne razloge iz navedene odredbe Zakona, već samo obvezne razloge za isključenje ponuditelja.

Kako tužitelj općenitom tvrdnjom nije doveo u sumnju zakonitost rješenja tuženika donesenog u granicama zakonom propisanih ovlasti tuženika, koji je za svoju odluku naveo pravno relevantne razloge obrazložene u smislu članka 98. stavak 5. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09.), to ovaj Sud nije našao osnovanim tužbene prigovore. Ovo osobito imajući u vidu da tužitelj pravilnost osporenog rješenja pobija ukazujući na iste činjenice i dokaze na kojima je rješenje tuženika utemeljeno ali ih drukčije tumači, dajući u stvari svoje viđenje i ocjenu činjeničnog stanja utvrđenog u postupku te svoju interpretaciju primijenjenog materijalnog prava, što nije od utjecaja na drugačije rješenje ove stvari.

Kako tužitelj nije uspio u ovom sporu, to u smislu odredbe članka 79. stavak 4. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.), nema pravo na naknadu troškova spora, pa ovaj zahtjev nije osnovan.

Trebalo je stoga temeljem odredbe članka 57. stavak 1. i članka 79. stavak 6. Zakona o upravnim sporovima, tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan.

U odnosu na zahtjev tužitelja za donošenjem rješenja o odgovornom učinku tužbe ističe se kako je odredbom članka 26. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima propisano da tužba nema odgovorni učinak, osim kada je to zakonom propisano, dok je odredbom stavka 2. istog članka propisano da sud može odlučiti da tužba ima odgovorni učinak ako bi se izvršenjem pojedinačne odluke ili upravnog ugovora tužitelju nanijela šteta koja bi se teško mogla popraviti, ako zakonom nije propisano da žalba ne odgađa izvršenje pojedinačne odluke, a odgoda nije protivna javnom interesu, pa imajući u vidu da tužitelj nije dokazao, niti učinio vjerojatnim da bi mu izvršenjem osporenog rješenja nastupila teško popravljiva šteta, ovaj Sud nalazi da nisu ispunjene pretpostavke za donošenjem traženog rješenja, tim prije što je tužbeni zahtjev tužitelja odbijen te je stoga odlučeno kao u izreci rješenja.

U Zagrebu 6. ožujka 2019.

Predsjednica vijeća
Arma Vagner Popović, v.r.

Za točnost otpavka - ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić

